

човѣкъ се е отдалечилъ. Отъ 8 хил. години мжже и жени се отдалечаватъ отъ природата. И сж се толкова отдалечили сега, че нито жената е жена, нито мжжътъ е мжжъ. И ако вие днесъ сравните мжжетъ съ първоначалния оригиналъ, а ѡщо и женитѣ, знаете ли, каква смѣшна карикатура щѣхте да видите? Не само жената да има женска форма, и мжжътъ—мжжка форма. Не. Какво трѣбва да се крие въ една женска форма? Трѣбва да се криятъ всичкитѣ велики добродѣтели, трѣбва да се криятъ всичкитѣ най-благородни мисли и чувства. Жената е носителка на най-възвишеното въ свѣта—на онази нѣжностъ, която се съхранява въ нея. Жената може да гради, а мжжътъ може да създава, но само онова, което е разумно. Ако разгледате работите на мжжетѣ и женитѣ, вие ѡщо видите, доколко женитѣ сж жени на Любовъта, и доколко мжжетѣ сж мжже на Мѣдростта. Мжжътъ постоянно трѣбвало да повторя на жената: „Ти знаешъ ли, че азъ съмъ мжжъ?“ Ами че жената не знае ли, че ти си мжжъ? Той всѣки денъ ѹказва: „Ти трѣбва да знаешъ, че азъ съмъ мжжъ“. Какво означава това? Когато богатиятъ осиромаше, той много говори за своето богатство и казва: „Едно врѣме, когато баща ми бѣше живъ, какво имахме...“ Когато изгубите нѣщата, вие много говорите за тѣхъ. И жената казва на мжжа си: „Ти трѣбва да знаешъ, че азъ съмъ жена. — Ее, каква жена? — Слаба съмъ, не трѣбва да ме карашъ на работа.“ Аа, не. Мжжътъ казва на жената: „Ти трѣбва да знаешъ, че азъ съмъ мжжъ, глава съмъ на кѣщата. И понеже съмъ глава, не трѣбва да ме буташъ.“ Обаче, и жената бутатъ, и мжжа бутатъ.

Сега ѿщи приведа единъ малъкъ разказъ, за да обясня моята мисъль. Но ѿщи вземете всичко, което азъ ви говоря, символично. Вземамъ този малъкъ разказъ изъ американския животъ, отъ единъ неиздаденъ романъ, единъ ненаписанъ дневникъ, на който героинята е Мейри Клинтонъ. Тѣй се нари-